

HICAZ (UZZAL) ŞARKI
HÜSNÜNE GÜVENME EY RÜY-İ MÂHİM

USÛLÜ : Düyek

GÜFTE : Âşık Şemî
BESTE : Haydar TELHÜNER

Aranağme — —

Oğ — Oğ • Hüs.nü. ne. gü. ven.me. ey rû. yi — mâ — him (SAZ — —)

Ni ce ler — bu — tar zı — re viş — ten — geç — di — se ni — ve fâ — sız —

Se ni — ve fâ — sız (SAZ — —) Sa na kâr et • me di — —

fer yâ di a — him a man — — — (SAZ — —)

Be nim â him kô hi ke şiş — den geç — di se ni — ve fâ — sız — se ni — ve fâ — sız

(SAZ — —) A man — — — a man

Se ni bi mü rûv vet se ni bi ve — fâ kim ki me et miş dir — et di — ğin — ba — na

Şim di yâr ol — ma yı — is ter — sin am — ma — ni de yim gü ze lim

İş iş den geç-di seni vefâ sız seni vefâ sız (SAZ)

SERBEST...

Benden sa na des tur ey çeş mi a fet ki min le is ter sen ey le mu hab bet

Şim den ge rü sen sağ ben de se lâ met aman

Fev kî ya bu a lış ve riş den geç-di seni vefâ sız seni vefâ sız

E. ARMUTLU
P.

Hüsnüne güvenme ey rüyi mâhım
Niceler bu tarzı revîsten geçti
Seni vefâsız, seni vefâsız
Sana kâr etmedi feryâd-ı âhım (aman)
Benim âhım kûhî keşîşden geçti
Seni vefâsız, seni vefâsız

Aman, aman
Seni bî mürüvvet, seni bî vefâ
Kim kime etmiştir ettiğin bana
Şimdi yâr olmayı istersin amma
Nideyim güzelim iş işden geçti
Seni vefâsız, seni vefâsız

Benden sana destur ey çeşm-i âfet
Kiminle istersen eyle muhabbet
Şimden gerü sen sağ, bende selâmet
(Aman) Fevkiyâ bu alış verişten geçti
Seni vefâsız, seni vefâsız.

Âşık Şemî